

T Calvin Laufer 1931
O Trygve Bjerkrheim 1954
M Köln 1623 / Ralph Vaughan Williams 1906

758

Deg, ly - sets Fa - der, lo - ver vi, din pris skal u - ten
en - de bli. Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Med eng - le - hæ -
rers hyl - lings - kor vi jub - ler mot vår kon - ge stor.
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

2 Du fyller himmel, jord og hav, / og evig er din herskerstav. /
Halleluja! Halleluja! / Dog, hvor de møtes, dine små, / der lar du
nådens trone stå. / Halleluja!

3 Vår sjel seg løfter over jord / og synger med i himlens kor. /
Halleluja! Halleluja! / Vi tilber deg i hellig skrud, / du er til evig tid
vår Gud! / Halleluja!

M Gregoriansk, 1300–1500 (900)-t

KYRIE 11

I.

K Ý - ri - e * e - lé - i - son. *bis* Chri - ste

e - lé - i - son. *bis* Ký - ri - e e - lé - i - son.

Ký - ri - e e - lé - i - son.

The image shows three systems of Gregorian chant notation. Each system consists of a square neume on a four-line staff with a C-clef on the first line. The lyrics are written below the neumes. The first system begins with a large 'K' and the text 'Ý - ri - e * e - lé - i - son. bis Chri - ste'. The second system continues with 'e - lé - i - son. bis Ký - ri - e e - lé - i - son.'. The third system concludes with 'Ký - ri - e e - lé - i - son.'. The notation includes various note values (minims, crotchets, quavers) and rests, with some notes marked with a diamond symbol.

II.

G Ló-ri - a in ex-célsis De-o. F Et in ter-ra pax

homí-ni-bus bo-næ vo-lun-tá-tis. A Lau-dámus te. F Be-ne-

dí-cimus te. A Ad-o-rá-mus te. F Glo-ri-fi-cámus te.

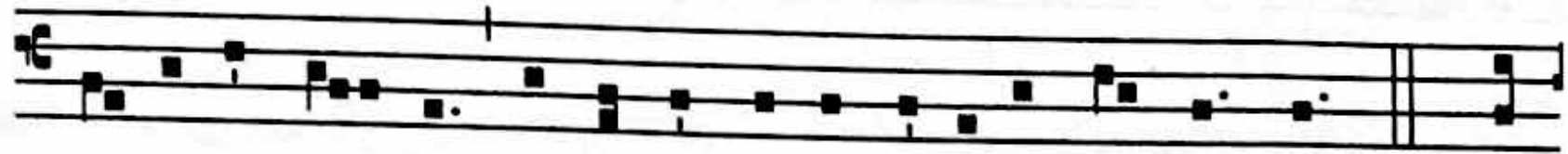
A Grá-ti-as á-gi-mus ti-bi propter magnam gló-ri-am tu-am.

F Dó-mi-ne De-us, Rex cæ-lé-stis, De-us Pa-ter omní-pot-

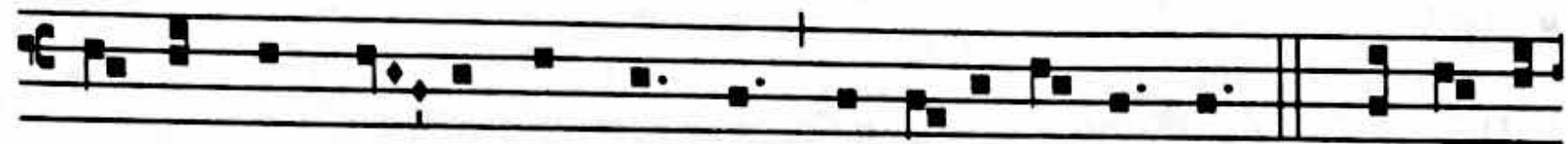
ens. A Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie-su Christe.

F Dó-mi-ne De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-tris. A Qui

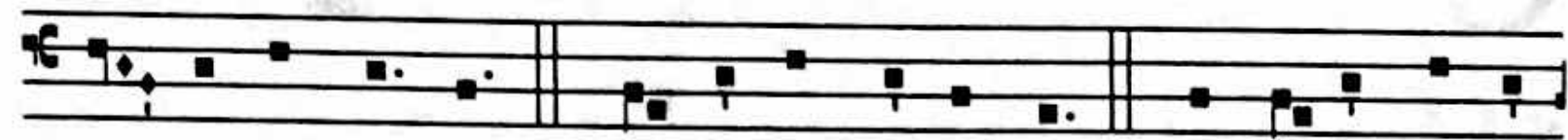
tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis. F Qui tol-lis

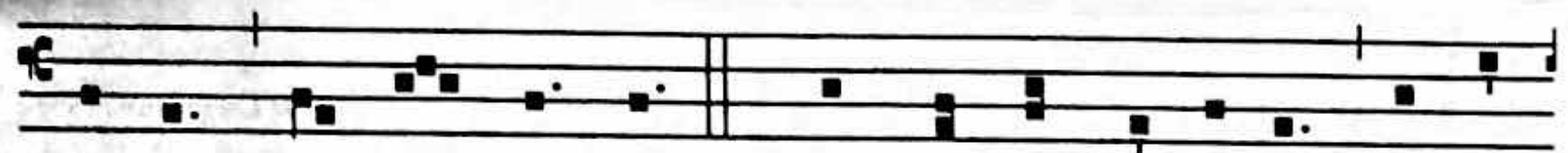
pec-cá-ta mun-di, sús-ci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem nostram. A Qui

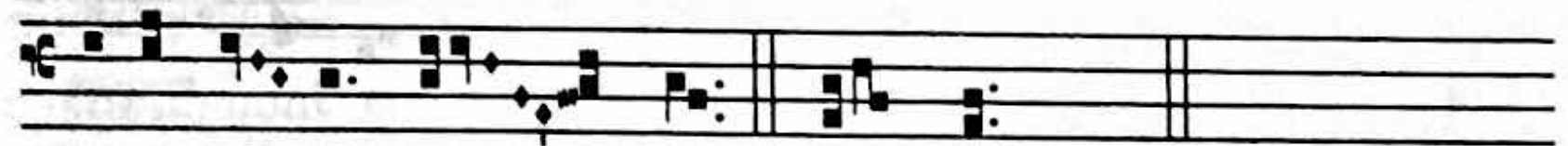
se-des ad déx-te-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. F Quó-ni-am

tu so-lus sanctus. A Tu so-lus DÓ-mi-nus. F Tu so-lus Al-tís-

si-mus, Ie - su Chri-ste. A Cum san-cto Spí-ri-tu in gló-

ri-a De - i Pa - tris. A - men.

Credo I

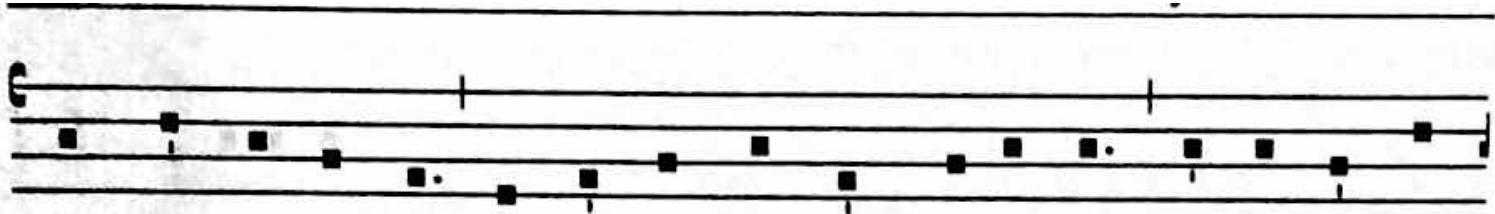
21

M Gregoriansk, 1000-t

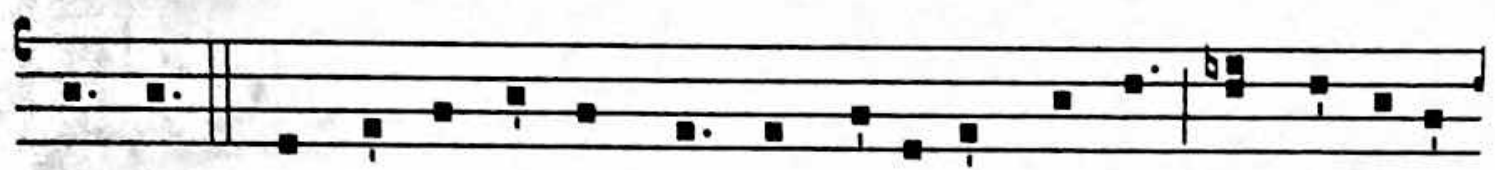
IV.

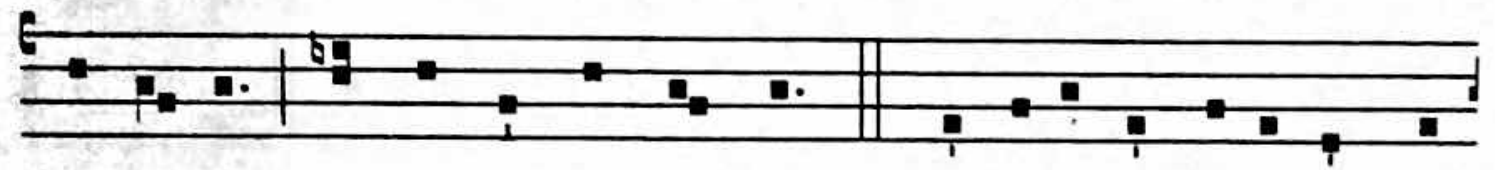
C Re-do in unum De-um, ꝑ Pa-trem omni-pot-éntem, fa-
ctó-rem cæ-li et ter-ræ, vi-si-bi-lí-um ó-mni-um, et in-
vi-si-bí-li-um. **A** Et in unum Dómi-num Ie-sum Christum,
Fí-li-um De-i u-ni-gé-ni-tum. ꝑ Et ex Pat-re na-tum an-te
ómni-a sæ-cu-la. **A** De-um de De-o, lumen de lú-mi-ne,
De-um verum de De-o ve-ro. ꝑ Gé-nitum, non factum, consub-
stan-ti-á-lem Pat-ri: per quem ómni-a fac-ta sunt. **A** Qui prop-

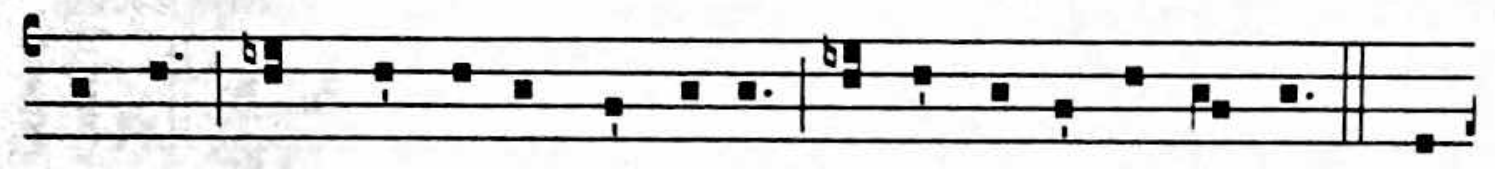
ter nos hó-mi-nes, et propter nostram sa-lú-tem descéndit de

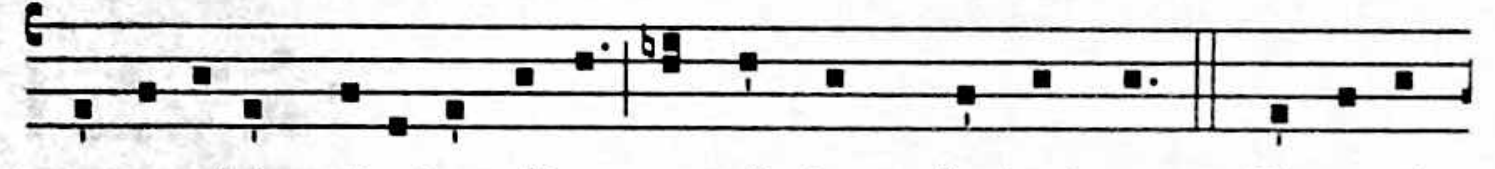
cæ-lis. F Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí-a

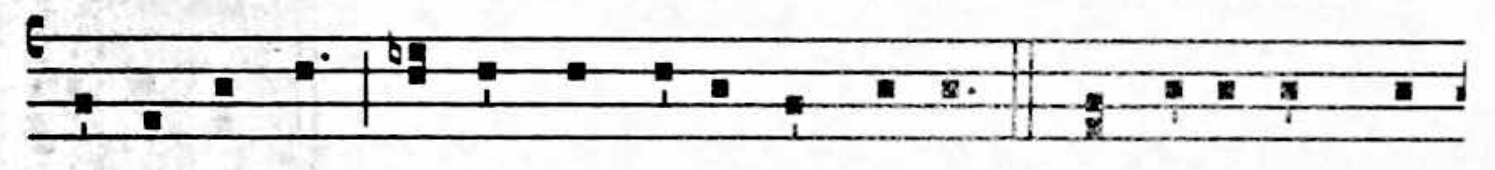
Vír-gi-ne: Et ho-mo fa-ctus est. A Cru-ci-fí-xus é-ti-am pro

no-bis sub Pón-ti-o Pi-lá-to, passus et se-púltus est. F Et

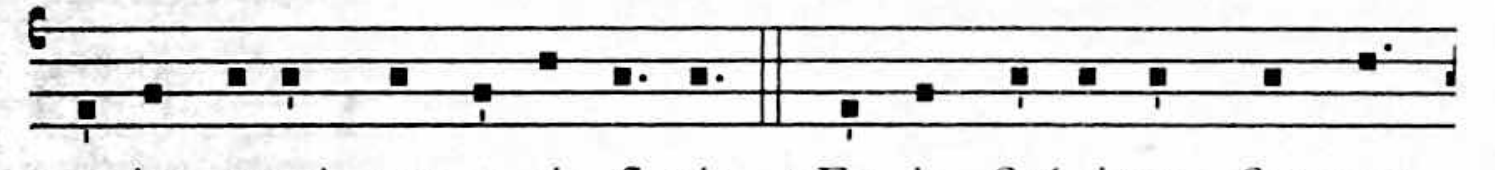
re-surréxit tér-ti-a di-e, se-cúndum Scriptú-ras. A Et ascén-

dit in cæ-lum: se-det ad délixte-ram Patris. F Et í-terum ven-

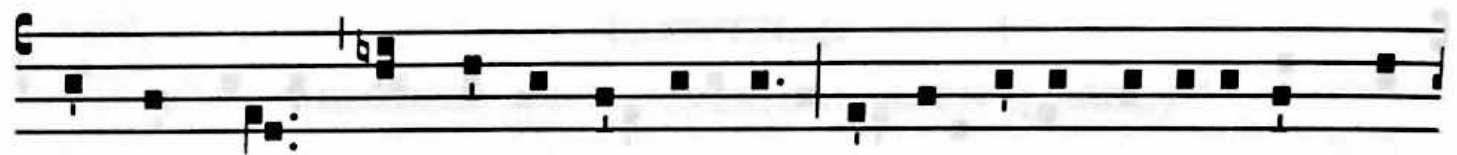

tú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re vi-vos et mórtu-os:

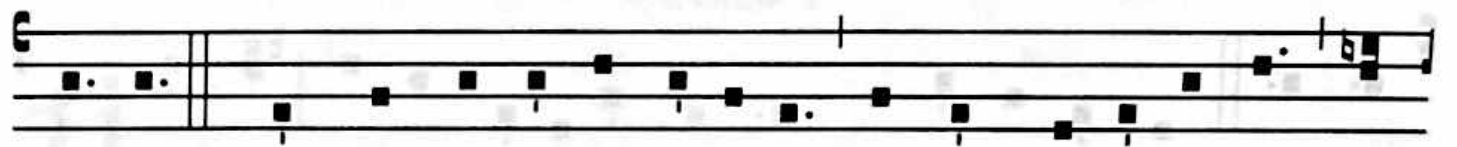

cu-ius regni non e-rit fí-nis. A Et in Spí-ri-tum Sanctum,

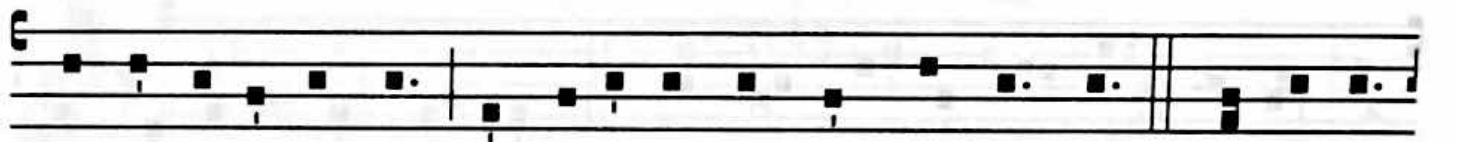

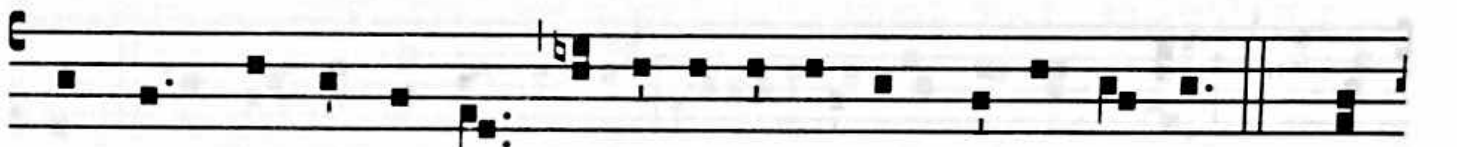
Dó-mi-num, et vi-vi-fi-cán-tem: qui ex Patre Fi-li-ó-que pro-

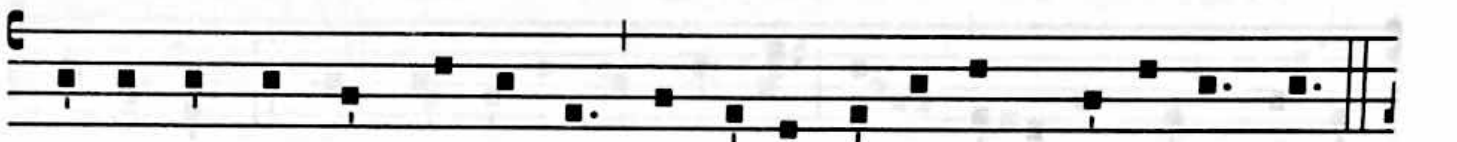
cé-dit. F Qui cum Pa-tre et Fí-li-o si-mul a-do-rá-tur, et

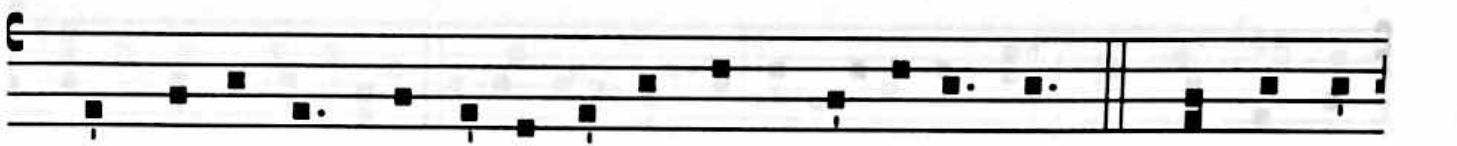
con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est per Prophé-tas. A Et unam

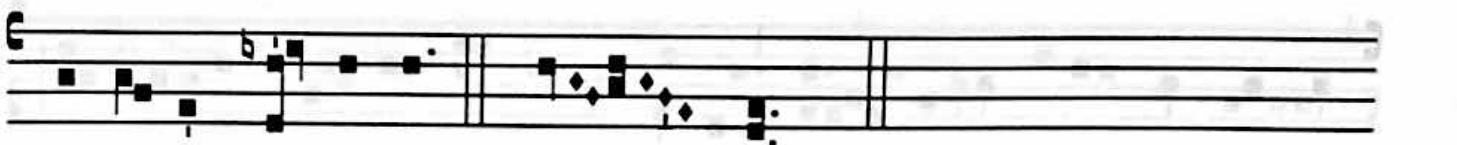
san-ctam ca-thó-li-cam et a-postó-li-cam Ec-clé-si-am. F Con-

fi-te-or u-num bap-tís-ma in remis-si-ó-nem pec-ca-tó-rum.

A Et ex-spécto re-surre-cti-ó-nem mortu-ó-rum. (F) Et vi-tam

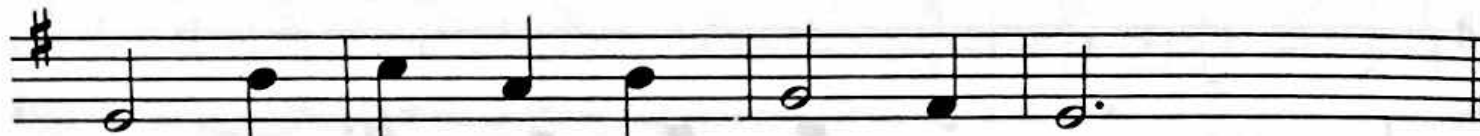
ven-tú-ri sæ-cu-li. A A - - men.

Du gav deg en kveld til oss og til pi-nen.

Du of - ret deg selv i brø - det og vi - nen.

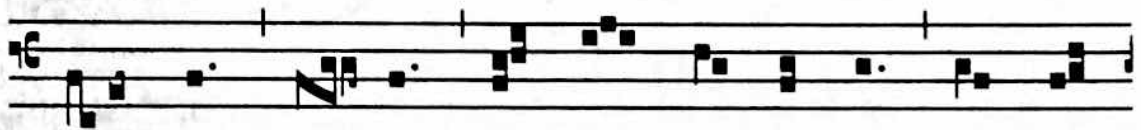
Du er prest i all e - vig - het!

2 Den natt du gikk bort, / da lot du oss høre: / Som jeg nu har gjort, / så skal dere gjøre. / Du er prest i all evighet!

3 Vi kom til ditt bord / som fattige gjester / og hørte det ord / som gjør oss til prester. / Du er prest i all evighet!

4 Ditt offer er her. / Vi gjør som du gjorde. / Guds rike er nær / med livet på bordet. / Du er prest i all evighet!

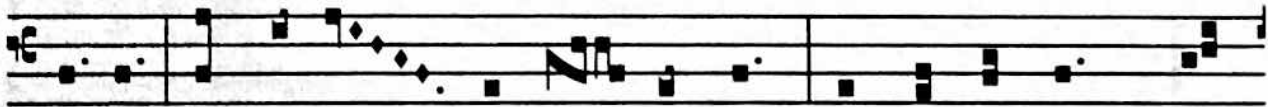
II.
S

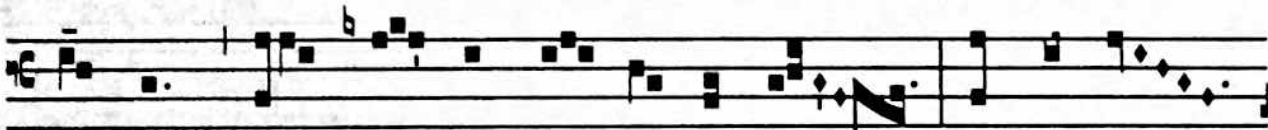
An - ctus, *san-ctus, san-ctus Dó - mi-nus De - us

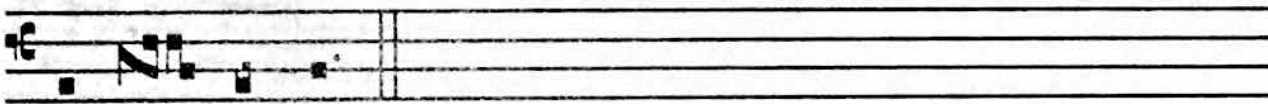
Sá - ba-oth. Ple-ni sunt cæ - li et ter - ra gló - ri - a

tu-a. Ho-sánna in ex - cél - sis. Be - ne - dí - ctus qui

ve - nit in - nó - mi - ne Dó - mi - ni. Ho - sán - na

in ex - cél - sis.

11 AGNUS DEI

M Gregoriansk, 1300-t

I.
A

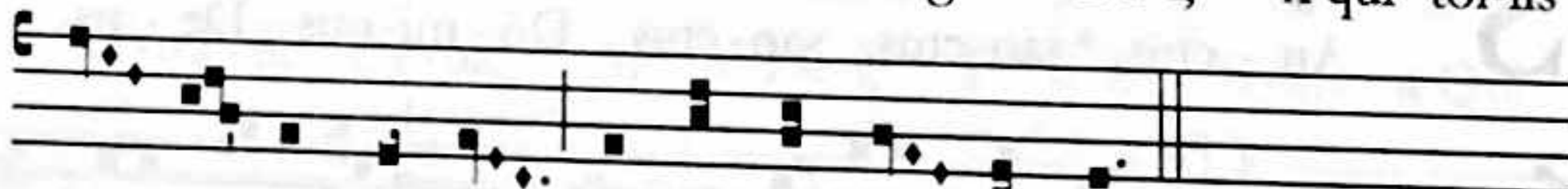
- gnus De-i, * A qui tol-lis pec-cá - ta mun-di, mi-

se-ré - re no-bis. **F** Agnus De-i, * A qui tol-lis pec-cá-ta

mun - di, mi-se - ré - re no-bis. **F** Agnus De-i, * A qui tol-lis

pec - cá - ta mun-di, do-na no-bis pa-cem.

T Konrad Huber 1545
O M.B. Landstad 1861 / LR 1920
M Gocksheim 1628 / Görlitz 1648

672

O Gud, på nå - de rik og stor, send oss din

Ånd, gi at ditt ord fra ø - ret så til

hjer - tet går at liv og lys vi der - av får.

2 Det liv som er den sanne tro, / at fast med Kristus vi må gro, / det lys av kjærlighet hvorpå / vi for hans venner kjennes må.

3 Gjør ved din Ånd, o Herre kjær, / vi kommer deg alt mere nær / i kjennskap, kjærlighet og tro, / til vi får evig sabbats ro!

Ma - ri - a, mo - der kjær, å fag - re jom - fru

skjær! På deg trygt sto - ler jeg, - jeg vet du els - ker

meg. Ma - ri - a, mo - der kjær, stå du meg all - tid nær.

2 I sorg og glede jeg / vil ihukomme deg; / selv lyden av ditt navn / kan stille hjertets savn. / Å, var jeg alltid din, / Maria, moder min!

3 Slår så min siste stund, / din forbønn meg forunn. / Be til din Sønn for meg, / at han forbarmer seg. / Da vil jeg glad i sinn / deg takke, moder min!